

● ÚVODNÍK

MILUJÍCÍ TÁTA

On mu řekl: „Synu, ty jsi vždycky se mnou, a všechno, co je mé, je tvé.“

Lukáš 15,31

Podobenství, které Pán Ježíš vypráví v 15. kapitole evangelia podle Lukáše, je velmi známé. Často se mluví o mladším synovi otce, který se vydává na vlastní cestu, těžce hledá cestu zpět a setká se s nečekaným přijetím od svého otce. Proto se mnohdy podobenství jmenuje „O marnotratném synovi“. Podobenství má ale širší záběr. Mluví také o starším synovi a hlavně o otci, který miluje navzdory odmítnutí a nepochopení. (Doporučuji přečíst celý příběh Lukáš 15,11–32).

Zamysleme se nad situací staršího syna. Myslím, že navenek působí velmi vzorně. Když jeho mladší bratr odešel z domu a začal žít prostopášným způsobem života, asi mnozí sousedé, kteří litovali nešťastného tátu, říkali: Alespoň ten starší se mu povedl. Starší syn pilně pracuje, je otci podřízený, prostě radost rodiny. Jenomže zatímco my hledíme často na vnější věci, Bůh hledí k srdci. A tam už to není tak ideální. Starší syn má dojem, že mu táta něco dluží. „Hle, tolik let ti sloužím a nikdy jsem nepřestoupil tvůj příkaz, ale nikdy jsi mi nedal ani kůzle, abych se poveseil se svými přáteli“. Lukáš 15,29

Zjevně se syn poněkud přeceňuje. Fakt poslechl každý příkaz? Skutečně sloužil celé ty roky bez jakéhokoli výpadku? A je pravda, že mu táta nikdy nic nedal?

Je to projev troufalosti, ale také zoufalství, nenaplňenosti a známkou totální neznalosti, jaký jeho táta je. Je zjevně plný výčitek, které asi roky skrýval, ale situace po návratu jeho nezdárného bratra ho zasáhla tolik, že se přestal ovládat. Proč si ale nevzal nikdy z toho bohatství, které u otce měl? Proč otcovu nabídku neviděl?

Můžeme se zamýšlet nad tímto příběhem teoreticky a rozhorlovat se nad jednáním jak mladšího, tak staršího syna. Zkusme se ale trochu podívat do svého nitra. Známe dobře svého Otce v nebesích? Jeho dobrotu a lásku? Bereme si z toho bohatství, které nám

nabízí? Nebo máme dojem, že nám něco dluží? Asi bychom to neřekli nahlas. Nehodí se to. Ale jsme si jisti, že nám Bůh v Kristu dal skutečně vše? Nebo máme dojem, že makáme a posloucháme a Bůh si toho nějak nevšiml? A že těm ostatním, kteří nejsou tak věrní a nasazení, žehná více? My nemáme ani to kůzle a oni se cpou telaty.

S tím souvisí i to, proč žijeme posvěcený život. Protože se bojíme hřešit? Možná dokonce zavidíme hříšníkům. Oni něco mohou a my nemůžeme. Pokud je to tak, je to známka, že Otce neznáme. Život v posvěcení je výsada. Tím, že starší syn neodešel z otcovského domu a „neužil“ si to, co jeho mladší bratr, o nic nepřišel. Naopak, byl

mnoha věci ušetřen. Nejen krmení pro vepře, ale i prostopášného života. Je to milost, pokud můžeme Boží dobrotu poznat v Božím domě a neuvědomit si ji až poté, co z něj odejdeme.

Žijeme v zemi, kde hodně lidí o Kristu neví. Největším svědectvím o Boží lásce jsme my. Žijeme s Bohem, ale pokud Ho málo známe, chybí v našem životě radost a nejsme pro ostatní přitažliví. Starší syn nebyl příliš dobrou vizitkou otce. Kvůli své nespokojenosti o něm vykresloval špatný obraz. Pokud nejsme rádi v Boží blízkosti, nejsme nasyceni Jeho láskou a nebereme ze všeho bohatství, které pro nás má, vysíláme kolem sebe signál o jiném bohu, než jakým je náš Otec v nebesích.

Náš postoj a znalost Boha testují vracející se marnotratní synové a dcery. Radujeme se z nich? Přejeme jim požehnání a pozornost ze strany Boha i lidí? Pokud jsme nasyceni Boží láskou a přijetím, víme, že jsme celé ty roky, kdy oni byli pryč, dostali spoustu toho, o co oni přišli. Pokud máme dojem, že nás Bůh či ostatní křesťané nějak přehlížejí, potřebujeme se k Bohu přiblížit a lépe Ho poznat.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Marie Teresie za školu nemůže. To už na začátku dějin lidí rozhodl Bůh, že se člověk musí učit. První domácí úkol dal Adamovi hned po té, co mu vdechl život: „Pojmenuj všechno živé!“ A dostal celé

stvořené dílo do spravování. To ovšem vyžadovalo se hodně učit. A tak to jde s lidstvem dál a dál. Geniální Tvůrce nám s mozkiem udělil málem neomezenou možnost poznávání. V genech máme po Něm zakódovanou chuť tvořit. To znamená i hledat, učit se. Proto nám mohl Bůh s klidem napsat dopis – největší bestseller na světě. Návod, jak Ho poznat a jak žít. Tak jsem ráda, že umím číst. Kdyby to bylo jediné (a že fakt skoro jo), co jsem se ve škole naučila, stačilo by mi to.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

kreslí Antonie Hrdinová

PŘEČTĚTE SI

Jiná škola	2-3
Studují dál	4-5
Misijní výjezd do Estonska	5
Regiony na letním bytě	6-7
Koho pozveš na večeři?	6

Jde to i jinak

O té, do které se chodí, ví každý. Na tu, kde se zůstává – doma, jsem se poptala.

GÜTTNEROVI

Proč své děti učíte doma?

Nemáme nějaké zásadní ideologické důvody. Dáda vystudovala doktorát z pedagogiky, tak si říkáme, že náš hlavní domácí talent použijeme na vlastní děti. Domácí škola nám umožňuje omezit dojíždění, přestěhovat se, probírat látku individuálním tempem a mít čas na další věci - programování, hodně angličtiny, hudební nástroje, studium Bible. Chceme mít na děti dobrý vliv, dokud nám neodrostou.

Střídáte se, nebo je hlavní „učitelka“ maminka?

Obojí. Hlavní učitelka je Dáda, Kuba je především pan ředitel, který monitoruje pokrok, asistuje s většími rozhodnutími a občas odučí nějakou speciální látku. Není to ale náš záměr, spíš nutnost při tom, že Kuba chodí do práce.

Jaké jsou reakce okolí a vašich rodičů?

První reakce bývají překvapení, buď příjemné, nebo nepříjemné. Po nějaké době ale i ti, kteří měli výhrady, domácí školu myslím oceňují - včetně našich rodičů. Dědeček s babičkou nám teď už třeba připomínají, že vzali děti na hvězdárnu a ať to nezapomeneme zapsat do slovního hodnocení (vysvědčení).

Máte další dvě malé děti, netrpí nedostatkem pozornosti při „vyučování“?

Ruth má zatím dost práce s tím, jak se naučit otáčet, pořádně se prospat a dostat včas mlíčko, takže s tím problémem nemá. S Deborkou je práce víc, ale už dorůstá do věku, kdy se chce sama do domácí školy zapojit. Snažíme se věnovat všem dětem a zvlášť klukům to pak pomáhá být ve škole samostatnější.

Chystáte i pro ně domácí školu?

Jasně! Říká se tomu „úspora z rozsahu“ - když už to budeme umět, byla by škoda ty znalosti pořádně nevyužít.

Tělocvik v domácí škole

Jakub, Dáša a jejich čtyři děti, nejmladší je v kočárku

Co vás na domácím vyučování nejvíce těší a co je pro vás problematické?

Radujeme se, když vidíme, že pro kluky je škola dobrodružství poznávání, a ne drill. Kuba se hodně raduje z toho, že se děti učí věci, které se ve škole tak nějak vynechávají - od vytváření realistických denních plánů přes povídání o fotonech až po to biblické „cvičení ve zbožnosti“. Problematický je někdy překvapivě nadbytek společných akcí domácí školy. Máme tolik možností, skupin, aktivit, divadel a seminářů, že toho dojíždění pořád přibývá a času na „normální“ učení ubývá. A Kubovi je líto, že nemůže být dopoledne doma, aby kluky učil jejich oblíbenou matematiku. *Kuba*

● JAKÉ TO BYLO

Marie bude mít radost

Asi týden po zahájení mé výstavy v galerii Perla na Jánském vršku v Praze, kde jsem vystavoval obrazy a kresby na téma „Chvála a velebení Boha“, přišel jeden pozorný mladík. Když prošel prostor, řekl jsem mu, že tito lidé na obrazech spolu s anděly chválí Boha Stvořitele, jak jsme k tomu vyzváni Písmem v Žalmu 117. Postavil se přede mnou a učinil toto prohlášení: „Jsem laickým členem řádu svatého Františka a svatě Kláry při kostele u Panny Marie Sněžné v Praze.“ Podíval se na mne, aby mu neunikl můj údiv z takového vyhlášení zbožnosti. Řekl jsem: „Fajn, ale jsi spasený? Máš jistotu, že jsi Božím dítětem?“ On: „Jistotu? Kdo ji může mít? Ještě mi ji v církvi neudělili.“ Řekl jsem na to: „Taky se toho nedočkáš, protože žádná církev, ani římskokatolická či evangelická, to nemůže učinit, a navíc k tomu nemá mandát.“ On: „Tedy Panen-

ka Maria?“ Já: „Tu nech na pokoji, ta byla nejlepším učedníkem, ale sama vzývala Ježíše jako Spasitele. Odkázala nás na svatbě v Káni na samotného Syna.“ Přečetl jsem mu odstavec z 2. Janovy a řekl mu: „Jen Ježíš sám ti chce nyní udělit spasení a věčný život, a to tady, v galerii. Má na to mandát od Boha Otce na základě své oběti na kříži a protože je Božím Synem. Ježíš řekl: Kdo věří ve mne, MÁ život věčný - všimni si - přítomný čas. (Jan 5.47) Mladík tiše vykřiknul. Pokračoval jsem: „Mohli by ti lidé na těchto obrazech a v živé církvi projevovat takovou radost a chválu Bohu bez jistoty, že jsou spaseni?“ Zodpověděl jsem mu několik otázek a nakonec jsem mu přečetl místa sebevydání (Jan 1,12; Římanům 10,9-10). Dal jsem mu návrh, přestože to slyšel asi poprvé: „Můžeš svůj život světit Pánu Ježíši tady a teď. Pozvi ho nyní do srdce. Budeme konat modlitbu sebe-

vydání.“ Mladík poodstoupil o krok zpět a zvolal: „A co tomu řekne Panenka Maria?“ Odpověděl jsem: „Ta bude mít z toho radost, že jsi jejího syna přijal jako svého Spasitele.“ „Fakt?“ „Zajisté.“ Začal jsem se modlit zástupně modlitbu sebevydání a ten mladík to se mnou opakoval slovo za slovem. Františkáni ho opravdu naučili pokoře a poslušnosti. Potom se usmál a řekl: „Bude mít z toho Maria radost?“ „Určitě, a andělé s ní a Ježíš s nimi se všemi, protože další Pražák přijal spasení. Haleluja! Nyní vidíš, proč je na těch obrazech samé HALELUJA?“ Tvář mladíka se rozjasnila, obdržel brožurku o spasení, vhodnou „béteemku“, část Pisma a kontakt na mne. Musel už jít do restaurace naproti, kde dělal „černé nádobí“. Asi za hodinu z vděčnosti za přijetí spasení mi donesl v umělohmotném kelímku pikantní čočkovou polévku. Připadalo mi to jako scéna Jákoba s Ezauem, jenže jaksi naruby. *Václav Lamr Pražák*

BEŠTOVI

Proč své děti učíte doma?

Protože chceme být jako rodina co nejvíce spolu, což děti potřebují. Také si myslím, že když dítě dosáhne věku 6 let, tak jeho rodiče neztratí schopnost ho učit, ale mohou v tom pokračovat dál a předávat mu hodnoty, které považují za důležité. Není nutné přenést zodpovědnost za vzdělání vlastních dětí na stát. Můžeme učit děti i to, co potřebují, můžeme se v učení zastavit na místě, kde to dítěti zrovna nejde. Tím pádem nemusí dostat špatnou známku jako ve škole, ale můžeme látku více procvičit a upevnit. Protože máme na děti více času než paní učitelka ve třídě, která jich tam má 15 - 30, tak mají děti širší rozhled.

Střídáte se, nebo je hlavní „učitelka“ maminka?

Hlavní učitelka je maminka.

Jste jedni z „průkopníků“ domácí školy, změnil se na ni pohled okolí - veřejnosti?

My jsme se v našem okolí nesetkali s negativní reakcí na domácí vzdělávání ani na začátku, ani nyní. Ale za tu dobu, co jsme v DV, došlo k posunu hlavně ve složení rodin. V současnosti již není v DV převaha křesťanů, ale spíše nevěřících rodin, většinou nějakým způsobem alternativně žijících. Stále bojujeme s MŠMT a dohadujeme se o podmínkách na 1. stupni, o možnostech 2. stupně. Stále se setkáváme s lidmi, kteří o domácím vzdělávání nikdy neslyšeli. Ale jsou to docela zajímavé rozhovory. Nejčastější otázkou je otázka socializace dí-

těte. Netrpí dítě tím, že je doma? Mojí odpovědí je, že ani náhodou.

Má v domácí

škole spoustu kamarádů.

A to je velkým přínosem

DV – různé

starých kamarádů.

Což je důležité při vstupu

do dospělosti. Běžné

dítě své dětství prožije v umě-

lém kolektivu stejně starých vrstevníků. Dítě z domácího vzdělávání umí jednat nejen se svými vrstevníky, ale také si všimnat mladších „spolužáků“ a komunikovat s dospělými.

Rodiče v DV mohou korigovat chování dítěte, ale v džungli školní třídy si toho paní učitelka mnohdy ani nevšimne, takže si dítě do života nese řadu zranění. A že bychom tedy vychovávali skleníkové květinčky? Ne ne, vždyť kytičky dáváme na jaře do skleníku proto, aby zesílily, a po zesílení se už lépe vyrovnají s nepřízní počasí. Tak je tomu i s našimi dětmi. Po zesílení se lépe vyrovnají s nepřízní života.

Co vás na domácím vyučování nejvíce těší a co je pro vás problematické?

Líbí se mi, že se dítě v DV učí zodpověd-

na Jirkovi. To je ve spoustě případů také důvod, proč některé rodiny v domácím vzdělávání končí dříve, než by chtěly.

Jak se zjišťuje, že se „domácí“ děti něco naučily? Není pro ně stres nechat se přezkoušet cizím učitelem?

Do školy jezdíme jednou za půl roku na hodnocení, kam vezmeme vše, co jsme za dané pololetí udělali, a hodnotitel si s dítětem nad předloženými materiály povídá. Taková je situace na 1. stupni. Dítě není vůbec zatíženo stresem. Jiná je situace na 2. stupni. Dítě musí do školy 4x ročně. V pololetí a na konci školního roku píše písemky z češtiny, angličtiny a matematiky. Ostatní předměty jsou formou portfolia, tedy dítětem zvolené prezentace, co se za daný půlrok naučilo.

rodiče Jirka a Lucie Beštovi

Otázky pro dceru Veroniku, která už domácí školu „vychodila“

Ty jsi byla doma až do 9. třídy a pak jsi šla na střední. Nebyl to šok? Když se podíváš nazpátek na ta léta vzdělávání doma, vybrala by sis to znovu?

Určitě bych si to vybrala znovu, myslím, že mi to opravdu hodně dalo. Vstup do školy šok rozhodně nebyl – co se týče kolektivu, vcelku rychle jsem se stala výraznější postavou třídy (ačkoliv výraznější jsme všichni ;o)), i když od konfliktu se stále držím dále. Spíše jsem si musela zvykat na brzké vstávání (jezdím až do Mělníka) a trochu omezit, byť velice nerada, své ostatní aktivity. Tento školní rok budu maturovat, a nelituji ani let v DŠ ani následného nástupu na SŠ.“

Chtěla bys jednou takhle učit i své děti?

ANO!

Veronika

nosti za svou práci. Tady nejde o známky, o srovnávání dětí v jedné třídě. Jde hlavně o poctivě odvedenou práci. Dítě se učí, že má hotovo ve chvíli, když ukončí svou práci. Ne, když zazvoní nebo řekne paní učitelka.

Těší mě společné výlety, rozhovory, práce na projektech apod. Děti mají dost času na své zájmy, chodit na různé kroužky apod.

Nejproblematictější je finanční situace. Všechno to leží

Dospělí žáci

Když jsem před čtvrtstoletím uvěřila, studiu se v církvi moc nefandilo. Studuji Písmo, kaž evangelium. Na co by ti byla škola, slýchala jsem. Dneska studuje první sborová generace – naše děti a učit se chtějí i jejich rodiče. Několika jsem se ptala.

Na křesťanském semináři

HELENA COSTA

Proč jsi se rozhodla jít studovat na Evangelikální teologický seminář?

Zajímala mě pastorační práce a bylo to v Božím plánu se mnou.

Jaký obor sis vybrala a proč?

Pastoračně sociální, to kvůli té pastorační práci a také to celkem dobře navazuje na mé dřívější studium na SZŠ.

Už budeš příští rok končit, můžeš tedy vidět, jestli se Tvé očekávání splnilo. Stálo to za to?

Už jsem v podstatě skončila. Některá očekávání se splnila, některá ne. Určitě studium za to stálo, mám hodně dobrých kamarádek a kamarádů z řad spolužáků.

A co to všechno vlastně obnáší, dálkové studium na ETS?

Pár skvělých učitelů co milují Boha a svou práci a chtějí se o to se studenty dělit, to je myslím velký přínos. Ale jsou to také zabité víkendy po čtyři roky, studium a psaní prací po nocích. Také finanční stránka není úplně zanedbatelná, studium si žáci platí.

Komu bys studovat na ETS doporučila?

Tomu, kdo se chce dozvědět něco o pastorační a sociální práci se zachováním křesťanských hodnot. A také tomu, kdo má čas navíc a peníze – hovořím o dálkovém studiu obor pastoračně sociální, na denním je to asi jiné ☺. Jako příprava na budoucí povolání to podle mě nestačí. Jde takto získat nutný „papír“ do stávajícího zaměstnání...no budiž.

HELENKA ZÁRUBOVÁ

Proč jsi se rozhodla jít studovat na Evangelikální teologický seminář?

Už před lety, když jsem se dozvěděla o této škole, jsem zatoužila ji studovat.

Léta to byl můj tajný sen. Pak přispěly dvě skutečnosti k tomu, že se mi tento sen splnil. První byla moje účast na kurzu Pastorační dovednosti 1, který vedli manželé Staňkovi. Tento kurz mě tak nadchl, že jsem dostala odvalu na ETS studovat. Druhou skutečností bylo otevření studijního programu Sborový pracovník. Je to zkrácený program, který však je přístupný (snad nebudu moc přehánět) takřka všem.

A jak se ti učí na sborového pracovníka?

Jsem přímo nadšená! K povinným předmětům si mohu sama vybírat volitelné, čehož hojně využívám. Protože bych se v budoucnu chtěla věnovat pastoračním rozhovorům, vybírám si především předměty zaměřené na pastorační psychologii.

Jsi dálkař, nebo deňák?

Mám tu výhodu, že mohu studovat denní studium, což mi vyhovuje (i když také dává zabrat). Program sborový pracovník lze studovat dálkově, denně, nebo i kombinovaně.

Komu bys ETS doporučila?

Doporučila bych ho těm, kteří mají v srdci touhu na ETS studovat, a třeba nemají tu odvalu. Je to možné!

MILOŠ POBORSKÝ

Proč jsi se rozhodl jít studovat na Evangelikální teologický seminář?

Jednak jsem cítil potřebu se nějak připravit na službu, jednak jsem pocíťoval Boží

vedení, že by to měla být právě ETS

Jaký obor sis vybral a proč?

Vybíral jsem mezi teologií a pastorační a vybral jsem si teologii. V té době jsem si o sobě myslel, že mám spíš učitelské obdarování, takže nebylo o čem přemýšlet.

Vím, že jsi studium přerušil, ale byl ten čas, který si jím strávil i tak „k něčemu dobrý“?

Určitě ano. Byly předměty, kde jsem se dozvěděl mnoho nového. Nejvíce si cením dobového pozadí starého a nového zákona, teologie starého a nového zákona a církevních dějin. Také jsem se seznámil se základy řečtiny a hebrejštiny. Ačkoliv jazyky dále nerozvíjím, alespoň základní seznámení je užitečné. Kdybych chtěl někdy navázat jako samouk, mám na co. Od nuly by to šlo mnohem hůř.

Komu bys studovat na ETS doporučil?

Komukoliv, kdo se chce biblicky vzdělávat a určitě všem, kteří uvažují o jakémkoliv duchovní službě lidem.

STUDUJÍ DÁL

MARTA BOŽOVSKÁ

Co Tě to napadlo dát se na studia spolu s vlastními dětmi?

Trochu za to mohou okolnosti. Nejprve nadšené líčení odvážnějších kamarádek, jaké zažívají pozhledání a jak je to vůbec skvělé využít možnost studovat. Po nějaké době následovala ztráta práce, smutné zjištění, že se nemůžu vrátit k původnímu oboru, nakonec touha být ještě někde užitečná.

Když každá žádost o práci byla zamítnuta, prohledávala jsem nabídky dálkového studia. Mé pocity v okamžiku, kdy jsem seděla v posluchárně a psala přijímací testy, byly jednoznačné. Utéct. A to rychle. Jediné, co tomu zabránilo, byla nepohodlná sklápěcí sedátka a nevhodně zvolené místo uprostřed řady. Nechápu, jak jsem mohla obstát v konkurenci mladších adeptů, povětšinou z oboru.

Dnes mám za sebou první ročník. V prvním semestru jsem si tak hrábla na dno, že doufám, že se to už nebude opakovat. V tu chvíli mě povzbuzovaly další kamarádky, které říkaly, že je v podstatě normální získat

vydřený úspěch u zkoušky.

Jaký obor a kde studuješ?

Ústav informačních studií a knihovnictví při filozofické fakultě na Univerzitě Karlově. Kombinované studium. Specialitou tohoto oboru je, že muži pod 35 let čtou informatiku, dámy 40+ čtou knihovnictví. Ani jedna skupina není spokojená.

Jde to skloubit: práce, rodina, škola?

Těžko. Ale zkušenost k nezaplacení. Ziskala jsem více pochopení (tedy doufám) pro „své“ studenty. V jakémkoliv věku je studium náročné a už rozumím jejich potřebě klidu, přísunu cukru, pravidelné teplé stravy a dobrého zázemí. Oproti svým spolužákům mám výhodu, že nemám kojence, ani malé děti, ani pubertální děti, tak se můžu hodně věnovat škole, což je v mém věku důležité ☺.

Jak si rozumíš se spolužáky?

Vzhledem k tomu, že jsme kombinovaný ročník, potkali jsme se ti, kteří knihovnictví studují jako druhý obor, nebo matky na mateřské, nebo pracující matky, nebo knihovnice ve věku 30 – 45+ a také několik mladých

● ZASE ŠKOLA

i mladších mužů, kteří se těší na tu informatiku ☺. Tedy nesourodá skupina. V první přednášející den nastalo nesmělé „oťukávání“ kdo je kdo a následující přednášející čas vyústil do podoby: „Přijdu, poslechnu, napíšu, odejdu.“ Tuto situaci změnil až přednášející, který by byl žhavým kandidátem na Team Building Award, kdyby se bývala na českých univerzitách udělovala. Ve slovníku spisovné češtiny není možné nalézt výraz, který by plně vyjadřoval jeho chování k dospělým studentům, kteří byli v jeho očích nehodni vzdělání. Díky jeho způsobům jsme se semkli, lépe poznali, začali jsme se o sebe zajímat a navzájem se podporovat a fandit a sdílet spolu své studijní objevy. Začalo nám záležet, aby každá (ý) udělala zkoušky.

Když přemýšlím o své třídě, tak mi nějak připadá, že Pán Bůh dal a asi s deseti spolužačkami mám takový nadšeně studijně povzbuzující vztah a s pěti si píšeme nejen studijní maily.

A jak to vnímá Tvé okolí a rodina, že jsi student?

Moje okolí nejprve ani netušilo, že jsem začala studovat. Cítila jsem se nejistě vzhledem k svému věku a také byla ta možnost, že zkoušky budou nad moje síly. Tedy ano, byly, ale jak to napsat, aby to nebyla fráze Zkoušky jsem nedělala s lehkostí, přesto byla vidět Boží pomoc. A nakonec i zájem a rada sourozenců z regionu.

První semestr byl tak hrozný, že byly jen dvě volby. Utéct nebo bojovat. Vybrala jsem si boj. V letním semestru jsem byla odměněna možností studovat a psát o Kralických a Ochranovských. A to se píše hezky, i když studijní materiály byly rozprostřeny (rozházeny a zapominány) po celém bytě včetně kuchyně.

Bez tolerantního přístupu Tomáše, kdy snášel mé nervózní nenalady, které jsem už ani nevnímala, bych prvkem neprošla.

Proč jsi nestudovala dříve?

Nešla jsem studovat dříve (i když jsem o dalším studiu lehounce přemýšlela), protože jsem si myslela, že už budu muset za své studium platit a také typ práce, kterou jsem měla, by byl se studiem těžko slučitelný. Přímou za studia sice neplatím (ještě), ale ne všechny studijní materiály jsou volně přístupné v knihovnách. Někdy je nutné kou-

pit drahou knihu nebo zaplatit mnoho stran kopií. Přesto, že nemusím na školu dojíždět, není to úplně laciná záležitost.

Něco povzbudivého ze školních škamen?

Musela jsem se rozhodnout, že výše zmiňovanému přednášejícímu odpustím a budu mu žehnat. A nejen jemu, ale i lidem, kteří vedou náš studijní program, protože jsme první ročník pokusných králíků, a teprve za provozu se odhalují nedostatky. V letním semestru jsme měli přednášející, pro kterou je knihovnictví vším. Opravdu dáma s přehledem, korektní a akurátní, ale poněkud jízlivá při odhalování nedostatečné kvality studenta. Každý se jí bál, protože objevit naše pouze a jen pouze povrchní znalosti by dokázala, co by prsty luskla. Tak jsem jí žehnala, aby byla milá a spokojená dáma a tak vůbec. Výsledek? U zkoušek k nepoznání.

Už to, že tam přijdu a jako jedna z několika se nedokážu připojit ke školnímu počítači a ona nám dá možnost připojit se na internet a zažádat si o změnu hesla a nové heslo použít přímo v čase zkoušky, bylo něco naprosto neskutečného. (Pozn. pro nestudující – za nefunkční heslo se vyhazuje od zkoušky.)

Ústní zkouška proběhla v přátelském ovzduší a jako jedna z prvních jsem měla v indexu zapsanou nejobávanější zkoušku semestru.

MARCELA PTÁČKOVÁ

Co se učíš a proč?

Studuji hebrejštinu na škole hebrejštiny, které se říká ulpan. Podnětem mi byla první cesta do Izraele před dvěma lety, která ve mně probudila lásku k Izraeli i k židovskému národu. Vnímám, že mě ke studiu vede Bůh.

Kolik času týdně se musíš studiu věnovat, aby to mělo smysl?

Přípravě na lekci v ulpanu věnuji přibližně dvě až čtyři hodiny týdně.

Hebrejsky se mluví asi pouze v Izraeli, domluvila ses tam?

Hebrejsky se mluví převážně v Izraeli, ale i v dalších zemích v rámci židovských komunit. I v Čechách je slyšet hebrejštinu, stačí se projít centrem Prahy :-). Při letošní návštěvě Izraele jsem se snažila číst nápisy na ulicích, na obalech zboží... Krátce jsem zkusila hebrejsky konverzovat v restauraci a na letišti před odletem při rozhovoru s pracovníci bezpečnostního personálu. Na otázku, proč jsem navštívila Izrael, jsem odpověděla hebrejsky: „Ani ohevet Jisrael – mám ráda Izrael.“ Cítila jsem, že nás to obě potěšilo. Mám za sebou zatím první rok studia, což je málo na to, abych se mohla skutečně hebrejsky domluvit.

Můžeš číst Bibli v originálu?

To je opravdu velká výzva! Snažila jsem se

číst první věty Genesis, moc jsem nerozuměla, ale překvapilo mě, jaký pocit ve mně četba textu v originále vyvolala. Ke všemu se učím moderní hebrejštinu, která se přeci jen od biblické liší.

A co Tvá rodina, fandí ti?

Rozhodně mě rodina ve studiu podporuje, za což jim jsem velmi vděčná. Kromě toho na hebrejštinu nejsem sama – manžel i nejstarší syn jsou o něco dál.

DITA FRANTIČKOVÁ

Proč si myslíš, že je dobré se dále vzdělávat? Co tě tak zajímá, že tomu dáváš volný čas, který ani nemáš?

Studuji Srovnávací jazykovědu (třileté navazující magisterské studium), to je obor, který se zabývá zkoumáním příbuzenských vztahů mezi jazyky a rekonstrukcí prajazyka (tj. společného předka těch příbuzných jazyků, něco jako praprapradědečka:). Jazyky jsem měla vždycky moc ráda a z různých důvodů jsem se jim víc nevěnovala, tak si vážím toho, že konečně můžu. A kromě toho (na rozdíl od většiny českých jazykovědců) vím, kde se jazyky vzaly - že nevznikly ze skřeků neandrtálců, ale že jejich kořeny jsou u Babylonské věže. (Poznámka určená jen pro hlubší zájemce: podívejte se, kolik veršů v Genesis o rozdělení jazyků mluví a jak podrobně. Neboli, Bůh nám toho o tom chtěl říct opravdu málo. Kolik jazyků tenkrát vzniklo? Vznikly hned, nebo se rozdělily na dialekty díky tomu, že se lidé rozprchlí? To se asi dozvíme až na nové zemi. Ale že tehdy lidé jen nevydávali skřeky je jisté stoprocentně).

Chceš „jen“ vědět, nebo máš ještě jiný plán?

Doufám, že (pokud dostuduji), budu moci použít nově nabyté lingvistické vzdělání k Boží slávě. Jazykové znalosti kolem různého překládání Bible se mohou hodit, i kdybychom s manželem nešli na misi do vzdálené země. Hodně zajímavé práce se dá dělat na dálku. Ne že bych se chystala skončit s prací s mládeží, ale v budoucnu může přijít den, kdy mě Bůh postaví jinak. Také bych se tím v podstatě někdy mohla živit, kdybych potřebovala hledat zaměstnání, i když jako výnosné odvětví to zatím nevypadá. Alespoň podle svačin, které si nosí moji vyučující, soudě ... Zatím to každopádně vůbec není aktuální, mám před sebou ještě 2 roky studia a pak (v tomto oboru téměř povinné) doktorandské.

Daří se ti skloubit studium, práci a rodinu?

Obvykle ano. Můj manžel Daník mě ve studiu všestranně podporuje, bez toho bych se

STUDUJÍ DÁL

pokračování ze str. 5

o to asi ani nepokoušela. A studium mi pomáhá chápat mládežníky, kteří jsou na stejné lodi a nervuje je zkouškové (jako mě:), a mohu díky tomu lépe časově plánovat mládežnické akce. Někdy ovšem moc nezvládám. Například když moje jindy zdravé děti onemocněly přesně v den, kdy mi začalo zkouškové, a vystřídal se s lehkými nemocemi až do jeho konce. Moje volná dopoledne plánovaná na studium se rozplynula. A jelikož je mi trapné nebýt na zkoušky dobře připravená (krom toho, že mě to učení i moc baví), moc jsem toho ty týdny nenaspala.

Myslíš si, že je dobré se dále vzdělávat?

Myslím, že zdaleka ne každý se potřebuje vzdělávat. Někoho baví něco jiného, třeba zahradničení nebo chov domácích zvířat nebo pečení dortů. Mně je to dobré k tomu, že se učím ráda a chybí mi to. Spíš mám pocit, jako by se mi hůř žilo, kdybych necvičila mozek. Takže je to skoro nutnost. Pokud to někoho takhle nenutí, připadá mi studium Bible dostatečné a další vzdělávání netřeba. Kolem nás je velký tlak na studium, jako by samo o sobě mohlo přinést něco dobrého. Nepřipadám si jako schopnější matka, když při péči o děti studuji. Prostě jsem to já se svými klady a zápory a někdo jiný má jiná povolání, kterými chce (a má) sloužit Bohu a šířit Jeho království.

● ZE ŽIVOTA SBORU

Léto pospolu

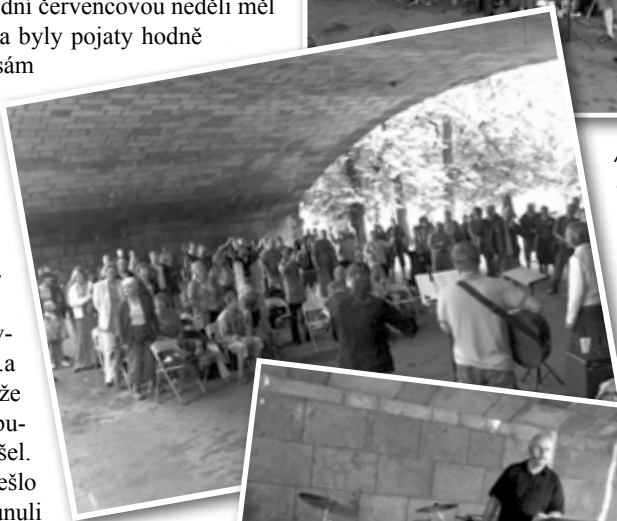
U Pošty to znají letití členové sboru, bylo milé se po letech vrátit do míst, kde sbor prožil kus života. Prostory byly většinou zcela plné a sedělo se (jako kdysi) i na schodech. Luboš říkal, že statisticky jsme na tom stejně, nebo o něco líp ve srovnání, když se o prázdninách scházely samostatně jednotlivé regiony. Poslední červencovou neděli měl Ted chvály sám a byly pojaty hodně moderně. Ač sám

ve velkém sále, působilo to velice přirozeně. Měl před sebou dvoje klávesy a bylo to opravdu zajímavé a povedené.

Srpen: První neděli přišlo. a zvukař usoudil, že za deště to nebude a ani nepřišel. Přesto se nás sešlo přes 100. Posunuli jsme se pod mostní oblouk. Podařilo se zprovoznit provizorní ozvučení na autobaterii, kterou Mirek Hoblík vyndal ze svého auta. Shromáždění, navzdory dešti, bylo radostné. Je vidět, že nás ani déšť pod širým nebem od bohoslužeb neodradí! Luboš trochu zkrátil kázání, modlili jsme se ve skupinkách. Druhou neděli nám to počasí vynahradilo, byl teplý letní den. Zvukař areálu tentokrát přišel pozdě, takže se začínalo asi s 15 min. zpožděním. Velice upřímné svědectví o svém obrácení měl Petr Vávra. Tomáš Pešl zaujal evangelizační pantomimou. Kvalitně připravené chvály vedl Honza Knižek s kapelou. Kázal Michal Klesnil na téma Sodomy. Podle jeho vlast-

Ani déšť nepřekazil první bohoslužby na ostrově

ních slov téma přijal ještě dříve, než se dozvěděl, že den předtím projde Prahou první pochod HLB T Prague Pride. A tak v místě, kde den předtím vyvrcholil pochod Prague pride, znělo Boží slovo s novou naléhavostí.

Miloš Poborský

(Jak jsi prožíval/la letní celosborový ty? Napiš svoje dojmy do říjnového SD!)

Misijní výjezd Estonsko

Misijní výjezd do Estonska proběhl v červenci tohoto roku. Tyto výjezdy pořádá Pavel Neústupný z Německa se svou organizací Go East, pravidelně se jich zúčastňují týmy z Německa a také pár lidí z České republiky. Dostala jsem se tam celkem náhodou – bylo potřeba, aby jel někdo z vedoucích mládeže a prozkoumal, jestli se tam dá jet s naším mládežnickým týmem – já jsem měla čas a uměla německy, takže bylo rozhodnuto.

V Estonsku je asi tak podobný počet křesťanů jako u nás, každý je tam vysoký, blondatý a modrooký a povahou jsou ještě rezervovanější než Češi, takže jsem byla opravdu zvědavá, jestli tam stanová evangelizace bude mít nějaký efekt. První týden jsme strávili na ostrově Saaremaa ve městě Kuressaare. Naším úkolem bylo modlit se, říkat o Bohu lidem v ulicích a zvat je na stanovou evangelizaci. Zároveň bylo potřeba zapojit do práce na ulicích místní mládež z pěti sborů, které spolupracovaly. V minulých letech, kdy se konala stejná akce, se nikdy nepodařilo mládež vtáhnout do dění a to, aby sami chodili za lidmi a mluvili o Bohu, už vůbec ne. A jaký byl výsledek? První den mělo pár lidí z německé části týmu vyučování pro teenagery o Duchu Svatém a dál už můžu zmínit jen seznam vyslyšených modliteb, jak si je Pavel s německou přesností zapisuje. Estonská mládež se samostatně zapojila, na ulicích byli lidé uzdravováni a vysvobozováni, někteří se obrátili venku, asi 20 lidí se obrátilo během stanových evangelizací, tým z mnoha národů byl jednotný...

Druhý týden probíhaly programy pro děti ve vesničce Karitsa blízko města Rakvere. Zúčastnilo se 20-30 dětí z okolí a poslední den se jich asi deset obrátilo. Bylo skvělé vidět, jak Bůh jedná i v tak ateistickém národě, dalo mi to naději i pro Českou republiku.

Marie Bukáčková

Regiony na letním bytě

Jih na Božím Daru

Letní dovolenou strávil region Praha-Jih na faře na Božím Daru v Krušných horách v posledním týdnu července. Fara byla zvolena pro přiměřenou velikost, láci, nádherné přírodní okolí a příjemného správce (katolický farář z Ostrova). Asi třicet lidí, z toho polovina děti a jeden pes (ve výcviku pro pomoc invalidům). Sami jsme si vařili, každý den jedna rodina. To preferujeme před restauračním stravováním - nejen kvůli penězům, ale hlavně proto, že to stmeluje společenství. Nutí nás to myslet na ostatní, něco dobrého jim připravit. A když se něco nedaří, mají ostatní snahu pomoci a ne reptat na nekvalitní služby. Výsledkem je pohoda, přátelské ovzduší. Děti měli po snídani program na téma: Noemova archa, připravený Eliškou Zlonickou a dalšími pomocníky. Dospělí jim předčítali (pes byl jedním z nejpozornějších posluchačů), děti vyráběly obrázky, vory z klaciků, hrály si venku, pouštěly vory po vodě. Přes den jsme se rozprchlí po okolních horách, lesích a atrakcích: např. hřiště s vlekem pro káry

na sjíždění po louce z kopce, muzeum v Jáchymově, pěšky i na kolech, někdy po rovinách, často ve větších skupinách. Také jsme společně byli plavat v krytém bazéně v Potůčkách a cestou navštívili Michálkovi v Horní Blatné. Michálkovi jsou milovaní členové našeho regionu, kteří v Horní Blatné provozují rekreační chatu (<http://www.chata-podvlecijamou.cz/>). Večer po uložení malých dětí byly společné programy - zpívání vedené Míšou Zoubkovou, někdy mluvil Miloš, jindy společenské hry, povídání si, modlitby. Já jsem si kromě společenství nejvíce cenil okolní přírody - rašeliniště, nádherné louky a lesy, množství ptáků, borůvky

Jirka Zlonický

Západ pod Bezdězem

Rezervovali jsme 10 chatků, nakonec obsadili pouze 9. Chatky jsou čtyřlůžkové, soc. zázemí společné. Osada disponuje velkou terasou a hospodou. Zařídili jsme společný dovoz jídel z jídelny v Bělé, kde jsme měli polední menu /polévka+hl.jídlo/ za 74,- Kč/os. Každý den se tedy všichni shromáždili ve 12,00 na terasu, kde byl dostatek prostoru pro naše společné obědy, a čekali na přiveze-

ní jídla. Pak jsme společně nandávali napřed polévku a pak hlavní jídlo. Porce byli dostatečné a bylo to moc dobré. Už při přípravě dovolené jsme měli prioritu - hlavně být spolu. Což se nám i díky obědům docela dařilo. Každé ráno od 9:00 do asi 10:30 byl program pro děti na téma křesťanský voják - výklad Boží zbroje. O tuto službu se starali dva služebníci a jeden vedoucí chval. Kdo z dospělých chtěl, mohl na toto ranní zamyšlení také přijít. Do oběda jsme potom hráli sportovní hry, po obědě se šlo většinou na koupaliště. Večer jsme na naší oblíbené terase hráli stolní hry, nebo si jen tak povídali u piva a kofoly. Vyjimkou byl čtvrtek, kdy přijel Luboš Ondráček a měli jsme

Sever v Orlickách

Poslední týden v červenci jsme se opět po roce vypravili na společnou dovolenou. Tentokrát jsme vyrazili do Orlických hor, a to přímo do Orlicek. Počet obyvatel této podhorské vesničky jsme zvýšili asi o 35.

Okolní kopce nás lákaly svými rozhlednami a vyhlídkami (a také soustavou bunkrů a pevností) a tak nás od výletů a procházek úplně neodradily ani občasně přeháňky, které nás provázely skoro celý týden. Několik z nás se vydalo také do Kunvaldu, kolébky Jednoty bratrské nebo do blízkých Jeseníků.

Scházeli jsme se na ranní modlitebni a večerní programy, kdy jsme se sdíleli ve svědectvích o tom, jak jsme se setkali s Bohem a pak otevírali Boží slovo. Ukázalo se, že máme mezi naši mládež velké herecké talenty, když pantomimicky přehrávali epizody ze života apoštola Petra. Týden nakonec uběhl docela rychle a páteční táborák se (napodruhé) vydařil. Spokojeni jsme také byli se vstřícností správcových i dobrou domácí kuchyní.

Tomáš Božovský

bohoslužbu. Samozřejmě na téma křesťanský voják - Boží zbroj. Bylo to takové shrnutí celého týdne. V úterý byl celodenní výlet na Bezděz. Odměnou nám byl krásný výhled na hrad přes lán slunečnic a také samozřejmě odborný průvodce po hradu. Další pozitivní věc na dovolené bylo seznámení se s dvěma matkami, které byly na dovolenou pozvány a statečně ji s námi absolvovaly. Jedná se o matky z doléčovacího centra pro bývalé narkomanky o.s. SANANIM. Jednou měsíčně máme v tomto centru bohoslužby a před dovolenou jsme jim nabídli možnost obsadit jednu chatku. Tohoto využily dvě matky spolu se svými dětmi /jedna jedno a druhá dvě děti/. Celý týden byla tedy příležitost s nimi mluvit, hrát hry a jinak se sblížovat. Výsledkem bylo, že ve čtvrtek samy vyjádřily zvědavost jít na večerní bohoslužby. Tam měl prostor Duch Svatý, který se jich dotýkal. Jedna z maminek se Duchu Svatému otevřela a ten s ní viditelně jednal. Pak přišlo i konkrétní prorocké slovo a ujištění o Boží lásce. Obě maminky se těší na setkání na pravidelném shromáždění regionu v SANANIMU, poslední neděli v září. To je v kostce vše.

Jakub Černý

Regiony na letním bytě

Palma na horách

Naše palmovková dovolená byla opravdu pohodová a odpočinková. Sice někteří nachodili mnoho kilometrů po horách a děti naskákaly mnoho hodin na trampolíně, ale to je právě ono. Moci si jen tak skákat a chodit a povídat a jinak nic.

V chatě v Rezek v Krkonoších jsme si to vyzkoušeli už před dvěma lety a tak jsme přijeli do „svého“. Protože pokoj jsou většinou s kuchyňkou, vařili společně ve velké kuchyni jen někteří. (Když zbylo, přizpůsobili se i okolo kuchyně jdoucí – mňam!) Hlavní čas setkání byl večer při promítání Bonkeho Fool Flame. Po diskusi na téma promítaného dílu jsme hráli hry, nebo si u vína povíдали. Na dopoledních i celodenních výletech jsme zavítali na Sněžku, pochodovali po hřebenech, nebo šli k Mumlavským vodopádům. Po návratu si bylo možné zaplavat v suterénním bazénu,

nebo, jako to dělaly neúnavné děti, skákat až do tmy. Ráno jsme zahajovali modlitební půlhodinkou, při které jsme neplánovaně probírali žalmy 44, 55, 66, 77 a tak dále až do posledního dne. Byly překvapivě navazující. Myslím, že se nám společný výjezd ze všedních dní povedl.

Nanda

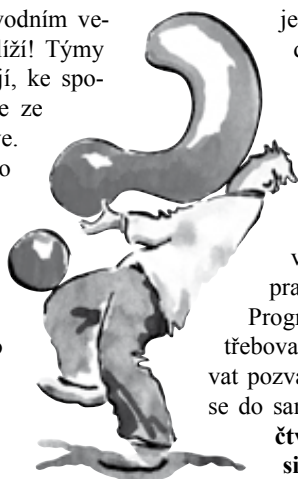
Koho pozveš na večeři?

29. září

Jak víte, 29. září zahájíme Úvodním večerem kurzy Alfa. Už se to blíží! Týmy z jednotlivých regionů vznikají, ke spolupráci zveme také sourozence ze Slova života a Apoštolské církve.

Proč to děláme? Staršovstvo sboru definovalo jako prioritu sborového života zvěstování evangelia. Společně jsme to stvrdili v prohlášení o evangelizaci. Ovšem, k čemu prohlášení, pokud bychom ho nějak nezohlednili v našich aktivitách?

Milý čtenáři, rád bych Tě v té souvislosti o něco poprosil. Prosím, modli se za kurz, za pořadatele a přípravu. Modli se i za mnoho hostů. Za lidi ve svém okolí, o kom by Tě nikdy nenapadlo, že by se kdy nechal pozvat na křesťanskou akci. Vymodli si nadšení, kterým získáš třeba i skeptika. Zkus někoho pozvat. Pozvánky jsou již vytištěny a jsou k dispozici u všech vedoucích regionů. To je to nejdůležitější a nejlepší, co můžeme udělat všichni. A pokud se chceš modlit konkrétněji, napiš. Zá-

Alfa

8. prosinec

jemcům rád napíšu o aktuálním dění. Nejen před začátkem, ale i v průběhu kurzu.

A když už se budeš modlit, prosím zvaž také před Pánem, jestli se můžeš zapojit. Abychom znovu oprášili ve sboru známé věci, na pondělí 26. září připravujeme pouliční evangelizaci.

Program se připravuje, budeme potřebovat ty, kdo budou lidem rozdávat pozvánky. Další možnost je zapojit se do samotného kurzu. **Poběží každý čtvrtek od 29. září do 8. prosince.** Jde včetně přípravy týmu o 12 večerů, plus víkend s Alfou. Ať už v technickém týmu, nebo v týmu pořadatelů.

Vím, že už to dávno víš. Přesto Ti to chci místo závěru znovu připomenout. Je to takový paradox – věčnost nečeká na věčnost... Na Tvém i mém životě, na tom, jak žijeme a co děláme (nebo neděláme), záleží!

Miloš Poborský

Tel: 724 435 303

milos.poborsky@o2active.cz

Biblické hodiny

Biblické na regionu Jih pořádáme již dva roky. Stojí tedy za to se ohlédnout, jaké ty dva roky byly, zhodnotit jejich ovoce a také ukázat směr na další školní rok.

Původním záměrem biblických bylo nabídnout během pracovního týdne místo, kam lze přijít a případně pozvat nevěřící přátele. V historii sboru bývaly biblické jednou ze vstupních bran, kudy lidé přicházeli do sboru. Chtěli jsme tedy zkusit tuto bránu znovu otevřít. Biblické jsme záměrně usilovali vést jako evangelizační, tak aby byly srozumitelné i pro nevěřící. Zkoušeli jsme uspořádat i speciální evangelizační biblické, na které jsme zvali.

Po dvou letech jsme ale jako tým vedoucích biblických konstatovali, že původní záměr se nám příliš nedařilo naplnit. Řešili jsme otázku, co dál. Mezi hosty biblických převažovali členové našeho sboru, hosté z jiných sborů a také náhodní návštěvníci Prahy. Na biblických se vytvořila výborná atmosféra, byla viditelná touha po duchovním růstu. Míle nás překvapilo, že díky webu biblické poslouchají lidé z mnoha míst ČR.

Původní záměr pro biblické vznikly chceme stále vést v patnosti. Pro příští rok ale chceme dění na biblických částečně propojit s regionálními skupinkami Jihu. Biblické budou probíhat jen 1x za 14 dní a v druhém týdnu chceme nabídnout účastníkům biblických skupinku. Skupinky budou s biblickými tematicky volně propojeny. Aktuální informace naleznete na webu.

www.biblicke.cz

**KAŽDOU STŘEDU
V 19:00 HOD
v Kulturním centru
Novodvorská**

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Šmíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

**20. 9. Miloš Poborský:
Milníky duchovního zrání**

4. 10. 2011

www.biblicke.cz

● JAKÉ TO BYLO

Nelehká cesta k vítězství

Ráda bych se s vámi podělila o své zkušenosti ohledně mého uzdravení.

Již delší čas se léčím na vysoký tlak. Tentokrát se mi přidal i nepříjemný tlak v uších a v hlavě. Také jsem cítila silný pocit neklidu, napětí a slabosti po celém těle. Z těchto příznaků a bolesti hlavy jsem mívala depresivní stavy. Nebývala jsem schopna se ani modlit. V prosinci se mi udělalo velice zle a dcera mě odvezla do nemocnice. Po injekci se mi udělalo lépe, ale za 14 dní se vše opakovalo a pomohla až druhá injekce. Prosila jsem Pána, aby mi upravil

tlak a po nějaké době to bylo v pořádku, stále ale zůstávaly bolesti hlavy a tlak v uších a celé hlavě. Nepřestávala jsem volat k Pánu a prosila Ho o pomoc. Ota zůstával na modlitbách kdykoli bylo potřeba – to jsem vždy cítila úlevu. Neurolog mě objednal až za tři měsíce. Měla jsem tak strašné bolesti hlavy, jako bych měla hlavu sevřenou ve svěráku a ten se utahoval. Cítila jsem hlodavou bolest, pálení a tlak na temeni hlavy. Modlitby mě krátkodobě pomohly, ale bolesti a útoky

se neustále vracely. Nemohla jsem jíst, byla jsem vyčerpaná, unavená, zoufalá. Spala jsem jen pár hodin, bála se každého nového dne. 19. února jsem měla v noci takové bolesti, že jsem myslela, že snad zešílím. Pak jsem cítila, že se mi v hlavě rozlévá jakoby tekutina, k mé úlevě současně odezněla i ta velká bolest a já jsem vyčerpaná usnula. Druhý den mě svědila kůže a naskákaly mi puchýře. Neustále jsem v modlitbě odmítala tento stav jako „falešné symptomy“. Stále jsem děkovala Ježíši za jeho uzdravení, protože je napsáno „Jeho

ranami jsme uzdraveni“. Na toto slovo jsem se ve víře spoléhala, až všechny příznaky chvillemi odezněly. Poznala jsem a plně prožila, že když jsem neustále s Pánem a s Biblí, cítím se mnohem lépe. Opakovala jsem si, že Bůh je má síla a můj štít. Bůh je náš pokoj, naděje, jistota a pevná tvrť. Musím ale upřímně vyznat, že když jsem měla ty strašné stavy a bolesti, musela jsem Pána prosit, aby mě zbavil pochybností. V březnu jsem šla k neurologovi. Když jsem odmítla

**Měla jsem tak strašné
bolesti hlavy,
jako bych měla hlavu
sevřenou ve svěráku
a ten se utahoval.**

léky proti bolesti, mohla jsem mu říct o své víře, že mě bolesti zbaví Bůh. Při poslední kontrole jsem se dozvěděla, že CT je naprosto v pořádku! Děkovala jsem Pánu Bohu i před lékařem. V žalmu 107 se píše: „*Bůh poslal své slovo a uzdravil mě.*“ Neznám Boží plán se mnou, ale vím, že Bůh je láska a že mně miluje. Jsem šťastná, že Mu patřím a jemu děkuji za své uzdravení.

Marcela Záhořová,
region Východ

Kateřina Lachmanová:

Dvojí tvář lenosti

Autorka nejprve rozebírá postavu „klasického lenocha“ (člověk, který nedělá nic) z různých úhlů pohledu jeho života. Nemalou částí upozorňuje na nebezpečí duchovní lenosti (lenosti v duchovním životě). Ve druhé části knihy se věnuje „notoricky přetíženému lenochu“ (člověk, který

neustále musí něco dělat). Kromě pěkných příkladů, jak se nám lenost dere do života a hatí naše plány a sny, poskytuje prostor také tématu modlitby, odpočinku, rodině, hledání Boží vůle, rozptýlení života či identitě člověka. Celá kniha i četné příklady mají pevný základ ve slovech Písma, ať už na základě biblických postav či příběhů, a je dokládána výroky mnoha světců církve.

Jaro Křivohlavý a Marek Preiss

Trénování paměti a poznávacích schopností

Knihy o tréninku paměti a poznávacích schopností přináší přehled systémů trénování paměti a kognitivních funkcí, seznamuje s možnostmi individuálních i skupinových tréninkových hodin pro všechny věkové kategorie. Trénink pomůže zájemcům zvládat většinu situací, i ty, ve kterých mohou být schopnosti snižovány.

Knihkupectví Samuel, Soukenická 15, Praha 1

● CO ČTEME NA CO SE DÍVÁME

Jeffery Deaver: Kamenná opice

Ju Lin zvaný Duch je mezinárodně hledaný zločinec, který si svou přezdívku vysloužil uměním zmizet v pravý čas. Díky informacím Interpolu se ho povede vystopovat na palubě lodi vezoucí ilegální pasažéry z Číny do přístavu nedaleko New Yorku.

Lod' je jen pár okamžiků před vyloďením zachycena americkými radary a okamžitě ji začne stíhat pobřežní hlídka. Duch ale pasažéry zamkne i s kapitánem v podpalubě a čínské plavidlo nečekaně vyhodí do vzduchu. Ty, kteří výbuch přežijí, začne nelogicky ze záchraného člunu likvidovat, i když tím riskuje vlastní chycení. Dvěma rodinám se přesto podaří dostat se na břeh a brzy poté i do čínské čtvrti v New Yorku. Stopa Ju Lina se ale ztrácí.

Vyšetřování případu a stíhání nebezpečného zločince se ujme Lincoln Rhyme, detektiv upoutaný po ochrnutí všech končetin na vozík. Brzy je jasné, že oběma rodinám, kterým se podařilo dorazit ke břehu a poté se ztratit v anonymitě čínské čtvrti, hrozí smrtelné nebezpečí. Přestože se Lincoln z kanceláře dostane až v závěru vyšetřování, dokáže svůj tým řídit velmi efektivně jen od svého

stolu a počítače uzpůsobeného na hlasové ovládání. A to nejen díky Amelii Sachsové, která je jeho nejlepší ohledávačkou místa činu, ale i věrnou životní oporou. Aby Rhyme pochopil logiku Duchova chování, musí se ponořit do studia čínské kultury. Záhy zjistí, že stopy celého případu vedou na adresu vládní budovy nejbohatší čínské provincie Fu-Tien.

Kamenná Opice od Jeffera Deavera není jen obyčejná špionážní detektivka, odkrývající pozadí imigrace mnoha tisíc čínských rodin do Spojených států amerických. Je to i skvělý psychologický román, kde čestnost a poctivost v mezilidských vztazích hraje pořád ještě důležitou roli. V neposlední řadě se dílo dotýká i vnitřního života zcela invalidních lidí, jejich vnímání okolního světa, ale i vnímání „normálních“ lidí takto postižených.

Knihy se dá běžně koupit v ceně něco málo nad 200 Kč, nebo si ji můžete půjčit v knihovně. Ale o díla Jeffery Deavera je velký zájem, takže bez předchozí rezervace je jejich objevení v regálech dilem náhody.

Pavel Rosecký

DNY DOBRYCH ZPRAV IV.

Vyberte si z pestré nabídky programu zprávu pro Vás.

Nechte se zastavit ve všedním shonu týdne.

Pobavení, odpočinek, naděje, přátelství – zprávy, které jsou dobré.

KDY? Od 19:00 hodin 31.10. – 5. 11. 2011

KDE? Salesiánské divadlo, Palác Casa Gelmi, Komunitní centrum sv. Prokopa

Podrobné informace: www.dnydobrychzprav.cz

PROGRAM

Vstupné za jedno představení: 50,- Kč

Jiřina „Gina“ Markovová koncert	Salesiánské divadlo	31. 10. 2011	pondělí	19:00
Fyzikální show II. napínavé pokusy Prof. Tomáše Tyce	Salesiánské divadlo	1. 11. 2011	úterý	19:00
Teátr Víti Marčíka divadlo	Salesiánské divadlo	2. 11. 2011	středa	19:00
Smyčcové kvarteto přednese hudbu křesťanských mistrů Scott Brookins americký jazz	Salesiánské divadlo Palác Casa Gelmi	3. 11. 2011	čtvrtek	19:00
Deep Inside rock - funk - pop	Palác Casa Gelmi	4. 11. 2011	pátek	19:00
Touch of gospel gospelový soubor Alexander Shonert houslový koncert z klavírním doprovodem	Komunitní centrum sv. Prokopa Palác Casa Gelmi	5. 11. 2011	sobota	19:00

Salesiánské divadlo - Kobyliské náměstí 1, Praha 8, metro „C“ - stanice Kobylisy

Palác Casa Gelmi - Korunní 30, Praha 2, metro „A“ - stanice náměstí Míru

Komunitní centrum sv. Prokopa - V hůrkách 1292/8, Praha 5, metro „B“ - stanice Hůrka

Akce pořádána za podpory
Ministerstva kultury ČR a pod záštitou
ministra kultury MUDr. Jiřího Bessera

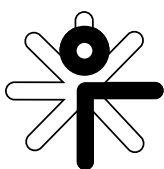

MINISTERSTVO
KULTURY

Pořádá: Křesťanské společenství Praha
Církev bez hranic Praha
Apoštolská církev, 1. sbor Praha

www.praha.kaes.cz
www.jlmacirkev.cz
www.acpraha.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Setkání jednotlivých skupin začínají: Dorost 7. 9., Porost 13. 9. a Odrost 3. 10. 2011

Šestá

*Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!*

*Nejlepší táta,
co mě má rád*

*11.9. 2011 v šest hodin
Ortenovo náměstí 34, škola TGM*

*Praha 7
Vstup zdarma
Tanec scénky*

*Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
724435309 - Dita Frantíková*

výtvarný kurz pro křesťanské umělce

kurz pro křesťany, kteří se zabývají výtvarným uměním nebo v této oblasti vnímají své povolání a chtějí se v tomto svém daru určitým způsobem posunout či "zprofesionalizovat".

kurz bude probíhat jednou za 14 dní na Žertvách, po dobu 3 měsíců první setkání bude ...října.

cena kurzu 150,- Kč (nájem, barvy,...atd)

malba, kresba, návrhy výzdoby, grafické návrhy vlastní témata... přímo na místě vždy něco zkusíme a zároveň budou probíhat konzultace vlastní "domácí" tvorby, podíváme se spolu na současný umělecký jazyk, možná zavítají i další křesťanští umělci.

aleš novák
jsem původně architekt, nyní studuji střídavě na VŠUP a AVU - socha, malba, podrobnější životopis najdete na: novak.aspone.cz (bez www) v kolonce curriculum

Hlašte se do konce září na mailu Aleše Nováka
Podrobné informace Vám pošle. aja.novak@post.cz

- Pronajmu od září 2 základně zařízení byty 2+KK a 2+1 v domku ve Velkých Přílepech u Prahy 30 min od metra Dejvická. Cena 5000 a 6000, možno obsadit i jen částečně, sleva.
michael.rykl@centrum.cz

- Darujeme žlutou andulku a jednu zebříčku, v případě zájmu levně odprodáme klec. Praha tel.: 737 128 257

Tobě blíž! září 10. 9. 2011

od 18h Casa Gelmi, Korunní 30, Praha 2, chvály: ACP worship
pořadatel večera: AC Praha 1 sbor, který modlitebně zaštití Festival DDZ4
Modlitební setkání za Festival
5. 10., 12. 10., 19. 10., 26. 10.
od 18:00 ve sboru KS, Na Žertvách 23, P-8. Modlitby povede AC Praha, 1 sbor

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 9.

Sřtelecký ostrov 15:00

Hudební skupina pod vedením Teda Whanga

Kazatel: Lubomír Ondráček - Boží náruč je otevřená

2. 10.

KD Ládví 15:00

Hudební skupina pod vedením Jakuba Jersáka

Kazatel: Lubomír Ondráček - Duch Pravdy nás do pravdy i Pravdy uvádí
(společná služba starších)

17. 9.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00 (další setkání je 26. 11.)

26. 9.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

od 18:00 – 19:30

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 28/16/18

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 19. 9. v 18:00 u Václavíků

Počty členů: 107/25/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 47/8/24

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 88/17/33

Vstup: Josef a Martina Sýkorovi s dětmi Eliškou, Samuelem a Benjaminem, Bohdan-ka Frantíková, David Ptáček, Martin Šindelář
Narození: 29. 5. David Frantík, 8. 6. Valerie Gabriela Králová

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 88/17/52

Vyloučení: Míša Smutná

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 74/11/17

Narození: 6. 6. Eliška Kucová

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14

Počet členů: 51/5/24

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

